

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche Stop nedslagtningen i Sydvestasien – overlevelse afhænger af modet til at ændre aksiomer!

Ikke korrekturlæst.

Onsdag den 11. oktober 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er onsdag den 11. oktober 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært i dag. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer til Helga, kan du sende dem til os på questions@schillerinstitute.org.

Helga, i sidste uge advarede du om den voksende fare, som verden står over for, med fortalerne for USA's og NATO's unipolære orden, der har forpligtet sig til at optrappe krigen mod Rusland i Ukraine. Efter at formand McCarthy i Repræsentanternes Hus blev afsat, hvilket bragte en del af finansieringen til Ukraine i fare, er der nogle, der nu kræver så meget som 100 milliarder dollars i yderligere midler til Ukraine.

Og nu har vi en potentielt forværret krise i Sydvestasien, hvor Israel har forpligtet sig til, hvad de kalder en "fuldstændig belejring" af Hamas i Gaza, hvilket også vil påvirke den palæstinensiske befolkning der. Netanyahu har opfordret til "mægtig hævn", og USA har sendt en hangarskibsangrebsgruppe, USS Gerald R. Ford, til det østlige

Middelhav; og forsvarsminister Austin meddelte, at de måske vil sende endnu en, USS Dwight D. Eisenhower hangarskibsgruppe senere i forløbet. Og Biden opfordrer til fuld støtte til Israel i denne situation.

I denne sammenhæng har Schiller Instituttet udsendt en opfordring til handling: "Ikke flere penge til våben i Ukraine! Ingen verdenskrig med Rusland eller Kina!" I betragtning af konjunktoren er det indlysende, at modstanden mod krigshøgene må blive mere synlig og mere højlydt. Hvad er din vurdering af, hvor tæt vi nu er på en fuldskala Tredje Verdenskrig?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Udviklingen i Sydvestasien siden i lørdags har helt klart tilføjet en ny dimension til denne fare. Det, der udspiller sig i det såkaldte Mellemøsten, er en komplet tragedie, og det er den udvikling, der startede for 75 år siden, og lige siden har man set det ene skridt efter det andet, oven i hinanden; der er blevet begået uretfærdigheder. Den situation, som nu er brudt ud i Gaza, har tydeligvis stået på i meget lang tid, og der er mange spørgsmål, som er helt ubesvarede. Der er dem, der siger, at det er umuligt, at Israel med sin absolut upåklagelige efterretningstjeneste ikke skulle have bemærket Hamas' forberedelser – det kan jeg ikke bedømme. Der er så mange faktorer, som jeg mener, skal evalueres meget nøje. Men det er helt klart, at vi nu har et udbrud af en meget kompliceret, meget kompleks situation, som alene, selv uden Ukraine-situationen, har potentiale til at føre til Tredje Verdenskrig.

Beskyldningen fra Wall Street Journal og andre om, at Iran skulle have støttet Hamas, tror jeg, at andre mennesker, som er meget vidende om situationen på stedet, klart afviser og siger, at det absolut ikke er tilfældet. Men Netanyahu er kommet med udtalelser i den retning. Hvis det kommer til en optrapning, der involverer alle de forskellige grupperinger i Libanon, i Syrien, i Yemen, og Iran og Israel til sidst bliver involveret i en krig, hvor det utænkelige kan ske, vil det

være vejen til Tredje Verdenskrig, det er der ingen tvivl om. Folkets situation nu er utrolig, jeg mener, på begge sider naturligvis: Men det, der sker nu med befolkningen i Gaza, er, at talsmanden for IDF har opfordret folk til at tage til Egypten via den eneste åbne port på grænsen mellem Egypten og Gazastriben. Men den bliver bombarderet! Så hvad skal folk gøre?

FN's menneskerettighedskommissær har sagt, at ideen om at lave en fuldstændig blokade, der afskærer befolkningen i Gazastriben fra elektricitet, vand, mad og andre livsvigtige fornødenheder, er en klar overtrædelse af international lov. Og det er kollektiv afstraffelse, som er fuldstændig ulovlig, fordi den straffer civile. Når man kommer ind i en lang, lang situation med uretfærdighed, sker der naturligvis grusomheder på alle sider, og faren er nu, at en meget blodig konflikt vil udspille sig med potentiale til at gå ud over regionen og føre til verdenskrig, for hvis den involverer Iran, tror jeg, at vi er ude over alle grænser.

Så jeg kan kun sige, at det er en komplet tragedie. Det skal stoppes med det samme, og jeg tror, det er meget vigtigt at skelne mellem de mennesker, der siger, at kampene skal stoppes med det samme: Uanset hvad den forfærdelige situation er, skal den løses gennem diplomati. Og dem, der siger: Nej, vi står ved Israels side, uanset hvad. I den første kategori er det eftertrykkeligt Rusland og Kina, som har opfordret til ro, til at vende tilbage til forhandlingsbordet; og naturligvis er det alle lederne i det såkaldte Vesten, inklusive Biden, Scholz, Macron, Meloni og andre, som siger, nej, der skal være ensidig støtte til Israel. Men det er ikke så selvindlysende: Man kan være for Israel, men hvad er Israel? Hvis man ser på alle de førende aviser i dag, opfordrer de alle til, at Netanyahu træder tilbage, og de opfordrer grundlæggende oppositionen til at rejse sig. Netanyahu opfordrer til en nødregering af alle partier, men det er yderst tvivlsomt, at alle disse partier ønsker at gøre det, i betragtning af at Netanyahu i den

seneste tid har været præget af utrolige interne stridigheder. Så "at være for Israel" betyder ikke nødvendigvis, at man er for den nuværende regering, som kan blive afsat i løbet af kort tid. Det er meget, meget svært at sige.

Så jeg tror, at hvis man ser på situationen som sådan, så er der måske folk, der er så super-duper eksperter, at de kan sige præcis, hvad der er løsningen for Mellemøsten. Jeg kan kun sige, at hvis man ser på den strategiske situation som en helhed, og det inkluderer, hvad der foregår i USA, hvad der foregår med Ukraine, stedfortræderkrigen mellem USA og Rusland om Ukraine, og nu den nye krig mellem USA og Rusland om Ukraine, og hvad der sker med Ukraine, så er det svært at sige. Det er grunden til, at jeg for mere end et år siden opfordrede til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser – og det betyder virkelig alle lande, ikke kun nogle – og det betyder, at der kun kan skabes fred gennem udvikling. Kun hvis man ændrer det nuværende system, som øger kløften mellem rig og fattig, og erstatter det med et nyt kreditsystem, som gør det muligt for hver enkelt stat at udvikle sig og overvinde de forfærdelige forhold, som mange mennesker i verden lever under, kun da har man en chance for at få fred.

Nu mener jeg, at der skal være en diskussion om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Jeg tror, at et referencepunkt kan være Den Westfalske Fred, som faktisk udviklede dette princip om, at en fred altid skal tage hensyn til den andens interesser. Det er det vigtigste princip, og hvis nogen siger, at jeg kun tager mig af den ene parts interesser, så udelukker man muligheden for fred! Og alle de mennesker, der nu så selvretfærdigt påstår, at de ved, hvad de skal gøre, bør tænke over det princip. For hvis man ikke tager hensyn til den andens interesser, vil der aldrig blive fred.

Jeg mener, at der er et vist håb, så jeg siger ikke, at situationen er dystert, selv om den er meget, meget farlig. Men

jeg tror, at håbet for eksempel afspejles i den nye hvidbog, som Kina netop har udgivet i anledning af 10-års jubilæet for Bælte & Vej Initiativet. Jeg er sikker på, at det vil blive diskuteret mere indgående på Belt and Road Forum, som starter i næste uge. Her vil man naturligvis diskutere det enorme potentiale, der ligger i ideen om et fællesskab med en fælles fremtid for hele menneskeheden, baseret på udvikling. Så der er en ramme for at løse alt dette. Det vil dog kræve, at unilaterialismen stopper, at blokdannelsen stopper, og at vi accepterer ideen om, at det såkaldte Vesten skal samarbejde med landene i det Globale Syd og fuldstændig ændre aksiomerne i deres tankegang.

Jeg ved ikke, om det er muligt. Ser du, problemet er, at de vestlige eliter i den seneste tid har demonstreret en så absolut manglende evne til at reflektere over deres fejltagelser, at det er et stort spørgsmål, om de er i stand til og villige til at gøre det. Og det gør det endnu mere presserende at opbygge en international fredsbevægelse, som er stærk nok til at blive hørt, især af det store flertal af mennesker, som til dels hader mainstreammedierne, og afskyen mod mainstreammedierne vokser. Men mange mennesker føler, at de ikke har nogen anden kilde til information, og mange mennesker føler også, at der absolut ikke er noget, de kan gøre. Det er ikke sandt! Man kan gøre noget, og vi forsøger lige nu at forene fredsbevægelsen internationalt for at blive stærkere og gå over til en helt anden tingenes orden, hvor menneskehedens interesser, vores allesammens interesser, kommer i første række, og først derefter kommer de nationale interesser.

Det er nogle af mine refleksioner over en meget alvorlig og meget farlig situation.

SCHLANGER: Du har lige hørt åbningstalen fra Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Jeg nævnte denne opfordring til handling fra Schiller Instituttet; den er oppe på hjemmesiden nu: "Ikke flere penge til våben i

Ukraine! Ingen verdenskrig med Rusland eller Kina!”

Nu har vi en række spørgsmål til dig, Helga, som kommer fra denne uddybning af krisen. Lad mig starte med et: Jeg talte med en journalist fra Sydvestasien i dag, som sagde, at de israelske angreb på Gaza truer med at skabe en dybere humanitær krise – som du nævnte, afskæringen af vand, mad og medicin – og han nævnte, at Egypten opfordrer til en løsning; det samme gør nogle af de andre lande i regionen. Men det pres, der bliver lagt på dem, især siden Egypten og Saudi-Arabien begge er blevet nye medlemmer af BRICS, og så sagde han: “Jeg er ikke konspirationsteoretiker, men sætter denne krise ikke BRIKS under pres for at tilpasse sig Vesten?”

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror ikke, det er muligt under de nuværende forhold, fordi Vesten insisterer på det, de kalder den “regelbaserede orden”, som dybest set er ideen om, at de har ret, og at de andre tager fejl, og at de er overlegne, og at deres regler er gode, og at alle andre har forkerte ideer. Og den arrogance og overlegenhed vil ikke fungere.

Hvis du tænker på, hvad der er sket i de seneste måneder, så havde du Kinas spektakulære indsats, der bragte Iran og Saudi-Arabien sammen, og de begyndte at udveksle diplomater, de begyndte at tale med hinanden, og det var på vej til at løse konflikten mellem shiamuslimerne og sunnimuslimerne i regionen, som havde konsekvenser i mange andre lande.

Lidt senere kom ideen om, at Iran og Saudi-Arabien og Emiraterne og Egypten alle bliver en del af BRIKS; det er meningen, at det skal starte den første dag næste år. Og det ville naturligvis lægge grunden til at løse alle problemer, for hvis man har en tilnærmelse mellem de store religionsstammer og økonomisk udvikling, som kun kan komme gennem det fælles samarbejde om projekterne i Belt and Road Initiative, ville situationen se ekstremt lys ud.

Men så var der helt klart en indsats for at få de såkaldte

“demokratier” til at opbygge en alliance mod de såkaldte “diktaturer”, som er en ren konstruktion, for hvem der er et diktatur, og hvem der er et demokrati, kan stadig diskuteres, for hvis man ser på de faktiske forhold, giver det et meget anderledes billede. Men der var en klar indsats fra især Biden-administrationen for at skabe en tilnærmelse mellem Israel og Saudi-Arabien, og der er flere stemmer, der grundlæggende siger, at for Hamas var dette ved at blive uacceptabelt, fordi det efterlod det palæstinensiske spørgsmål helt ude af billedet. Men det var måske kun den sidste, endelige udløser af en lang, langstrakt situation, for faktisk karakteriserede folk situationen i Gazastriben som et udendørs fængsel, og det var, hvad det var.

Så hvad der udløste dette udbrud, det kræver mere efterforskning og så videre, men det var helt sikkert noget, der måtte ske, for man kan ikke – det er ligesom det, der står i Uafhængighedserklæringen, et land, et folk kan udholde en uretfærdig situation i meget lang tid, men der kommer et punkt, hvor det bliver uudholdeligt. Og var det bare, fordi det blev uudholdeligt, på grund af denne israelsk-saudiske tilnærmelse? Eller var der en anden grund til at udløse det nu, hvor det tydeligvis var forberedt i månedsvis, hvis ikke længere? Det er alt sammen spørgsmål, jeg ikke kan besvare: Men hvad der er et faktum er, at løsningen på, hvordan vi kommer ud af det, jeg er bange for, at dette vil udspille sig i en forhåbentlig kort tid og forårsage, at mange flere mennesker dør, men det skal afvikles så hurtigt som muligt. Der skal være en fuldstændig intervention. Alle, der har nogen indflydelse der, som for eksempel Erdoğan og andre, må absolut lægge deres vægt ind for at stoppe dette blodbad, for det dræber for mange mennesker, og det er absolut utåleligt. Og når man først kommer ind i en spiral af sådanne ting, bliver det værre, for så kommer der endnu en hævn og endnu en hævn, og den onde cirkel skal afbrydes, og reel økonomisk udvikling skal sættes i stedet.

Så er der håb om at ændre det? Det vil jeg tro, men jeg tror kun, at løsningen kan komme fra det Globale Syd, at BRIKS og de andre lande i det Globale Syd bliver stærkere, de er flertallet i verden; og at folk i Vesten ændrer deres regeringspolitik! For det er ikke det Globale Syd, der har taget fejl, det har været det Globale Nord og det Globale Vesten, der har svigtet verdenssituationen, faktisk i 600 år, siden kolonialismens begyndelse.

SCHLANGER: Jamen, det fører til de næste to spørgsmål, som jeg vil tage med sammen. Vi har et spørgsmål, hvor nogen skrev: "Putin gav et interessant billede af den strategiske situation i sin tale til Valdai-klubben. Har du læst den? Og hvis ja, kan du så kommentere på det, han sagde?" Og så er der en anden kommentar, en person skrev ind og sagde: "Jeg hørte, at Putin fordømte neokolonialisme, virksomhedsoligarki og Klaus Schwab og World Economic Forum? Hvad siger det om de konspirationsteoretikere, der siger, at Putin og Rusland og Kina alle er med i den store nulstilling og den nye globalistiske verdensorden?" Så lad os starte med Putin i Valdai-klubben.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at ideen om, at Putin er med i World Economic Forum, er helt absurd! Jeg vil virkelig råde alle til at læse Putins tale, som er meget lang, men den giver et meget differentieret billede. Og bortset fra al den antirussiske bias og propaganda, så er det en ekstremt rationel, rolig person, som er meget klarsynet, og som har et meget klart perspektiv for verden, og hvor den bør bevæge sig hen.

Jeg tror, at det mest imponerende for mig var, bortset fra det faktum, at han igen gav en historie om, hvordan Ukraine-krigen udviklede sig, ret detaljeret – så folk burde virkelig læse det. For krigen startede ikke den 24. februar 2022. Så den del var ekstremt vigtig. Men det, der imponerede mig mest, var hans diskussion om alle kulturers absolutte ret til at udvikle sig på grundlag af deres egen tradition og identitet; verdenssystemets multipolaritet, at det er fuldstændig

illegitimt og ikke tilladt, at et land eller en gruppe af lande påtvinger en anden gruppe mennesker deres ideer om, hvordan verden skal være, men at kulturernes tradition, som de er vokset, har ret til at udfolde sig på deres egen måde.

Jeg synes, det er et meget vigtigt princip, for hvis man tænker på de forskellige kulturer rundt omkring i verden, så tænk på Indien, Thailand, Malaysia, Vietnam, Kina, Rusland, Balkan-landene, Italien, Frankrig, Afrika, Latinamerika: Alle disse lande er så forskellige, og de bidrager med så meget – hvert land har på et eller andet tidspunkt bidraget med noget vigtigt til den universelle historie. Så i al deres mangfoldighed har de også ting, der bidrager til udviklingen af den universelle historie som helhed. Så jeg tror, at respekt for forskellighed og anerkendelse af det, der er universelt, er grundlaget for fred. Det synes jeg, Putin udtrykte på en meget dybsindig måde. Så jeg kan kun opfordre til, at man ikke bare lytter til medierne: Læs hele talen! Det er forresten et gammelt princip fra humanisterne, som altid sagde: "Gå til kilderne." Og i det tilfælde burde Putin være sådan en kilde.

SCHLANGER: Det plejede din mand også ofte at sige.

Nu har vi et spørgsmål om Robert F. Kennedy Jr.s meddelelse i denne uge om, at han vil stille op som uafhængig præsidentkandidat. Vi har selvfølgelig selv oplevet korrupsionen i Demokraternes nationale ledelse og i DNC, men spørgeren spørger: "Hvad synes du om Kennedy-kampagnen?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg synes helt sikkert, at der er et glimt af håb i horisonten. Selv om jeg nok ikke er enig i alle de ting, han har sagt, så synes jeg, det er et frisk pust på den politiske scene i USA, fordi han tydeligvis minder om sin onkel, John F. Kennedy, hans fredstanke, og tydeligvis også afspejler nogle af sin fars synspunkter; og han er også tæt på Martin Luther King.

Jeg tror, at Biden nu har et stort problem, for da Biden og DNC lavede reglerne for primærvalgene på en sådan måde, at det blev klart, at uanset hvor mange stemmer Robert Kennedy ville få, ville de ikke blive talt med på det grundlag, at Det Demokratiske Parti siger: "Åh, vi kan lave klubbens regler, for når alt kommer til alt, er Det Demokratiske Parti en privat klub, Det Demokratiske Parti er jo en privat klub," og det var sådan, de argumenterede for at stjæle mange af min mands delegerede i Arkansas under hans præsidentkampagne [i 2000], og det var helt klart en overtrædelse af loven om vælgernes rettigheder, og det Demokratiske Parti indikerede nu klart, at de også var villige til at gå den vej. Men når man nu ser på den procentdel af demokratiske vælgere, som i meningsmålingerne har sagt, at de ville stemme på Kennedy som uafhængig – en meningsmåling, jeg så, viste endda, at 63% af demokraterne ville stemme på Kennedy – så synes jeg, at det er en grund til, at Biden er blevet lidt mere fornuftig på mange punkter.

Og man kan kun håbe, at Kennedys sikkerhed er meget god i betragtning af hans families historie. Men skylden, hvis det skete for ham, hvad der skete for hans onkel og hans far, det ville være sådan et mareridt, at jeg tror, at ingen i USA ved deres fulde fem ville ønske at gå den vej, fordi det ville rive landet fra hinanden på en måde, som sandsynligvis ikke ville være til at skjule.

Jeg finder det meget håbefuldt, og jeg tror, at USA kan vende tilbage til deres tradition for en republik. Jeg ved, at det er et meget vanskeligt forslag lige nu, i betragtning af at magthaverne synes at være så stærke, men jeg tror ikke, at ånden i den amerikanske republik, den amerikanske forfatning, den amerikanske revolution, som trods alt var den første uafhængighedskrig mod det kolonialistiske system, mod det britiske imperium, jeg tror, at den tradition kan fremkaldes. Og det ville ændre verden til det bedre så dramatisk, at jeg tror, alt ville falde på plads, fordi det ville imødekomme et

krav fra flertallet af verdens lande om, at verden skulle bringes ind i et mere retfærdigt system.

Det er en meget spændende periode, og jeg kan kun sige: Sid ikke på sidelinjen, bliv aktiv sammen med os for at sikre, at verden bevæger sig i retning af fred og en ny orden.

SCHLANGER: LaRouche-kandidaten til det amerikanske senat i New York, Diane Sare, udsendte en meget god erklæring om vigtigheden af Kennedy-kampagnen. Selvfølgelig har DNC sin opfattelse af, at det er den regelbaserede orden, men jeg vil gerne påpege, at meningsmålingerne viser, at to tredjedele af demokraterne ønsker, at Biden ikke stiller op. Så det, du siger, er helt sikkert tilfældet.

Jeg har et par spørgsmål, Helga, som går lige i hjertet af nogle filosofiske tanker, som jeg ved afspejler din tankegang, og jeg vil gerne læse dem for dig. Det ene er fra Thomas, som ofte sender et spørgsmål ind. Han spørger om coincidentia oppositorum, og han siger: "Det, du efterlyser, er en højere filosofisk tilgang til at løse problemer." Men han sagde: "Der er et problem med den nuværende degenerering af kulturen. Kan det fungere at bruge et sådant filosofisk princip i betragtning af dets kompleksitet og den generelt dårlige kvalitet af folks tænkning?"

Og jeg vil gerne forbinde det med en kommentar fra Tony Magliano fra Pax Christi, som rejser et spørgsmål om katolsk sociallære, der lægger vægt på kærlighed, social retfærdighed og fred, respekt for alt liv. Ville det være nyttigt i håndteringen af krisen?

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg absolut. For det er sandt, at den nuværende vestlige kultur er absolut degenereret. Jeg tror, vi har en dyb kulturel krise, sandsynligvis værre end i slutningen af Romerriget, fordi det liberale system er gået i retning af "alt er frit, alt er tilladt" i så lang tid, at man har et sandt morads af degeneration. Det overser jeg ikke et

sekund.

Men heldigvis har vi rundt omkring i verden kulturer, som har afvist det. Jeg ved, at mange mennesker ikke har den rette forståelse, men den kinesiske idé om en harmonisk udvikling af alle nationer, baseret på den lange konfucianske tradition, har en lignende tilgang. Man finder lignende ideer i mange andre kulturer og religioner, og især er jeg helt enig i den augustinske tradition i den kristne tro. Jeg mener, at ideen om agape, om kærlighed, er den absolutte, uundværlige ingrediens, for kun hvis folk vender tilbage til en kærlighed til menneskeheden, har vi noget håb om at løse de mange problemer, vi har berørt i dag.

Desuden mener jeg, at Kirkens sociale lære er absolut nødvendig, for hvis alle de partier, der har et "C" i deres navn, som de kristne demokrater i Tyskland, den kristne sociale union, hvis de ville følge kravene i Kirkens sociale lære eller pavens encyklikaer, ville vi ikke være i denne krise. Problemet er, at de kun taler om disse værdier, men de handler ikke efter det.

Men jeg kan kun sige, at jeg har et stort håb om, at hvis alle religionerne i den nuværende krise ville træde frem og ikke være en del af dette "del og hersk"-spil, men faktisk gå ud over den nuværende situation og forene sig om spørgsmålet om fred – absolut!

Og siden Thomas nævnte *coincidentia oppositorum*: Det er et vanskeligt begreb, det indrømmer jeg. Men jeg synes, det er en af de mest værdifulde anstrengelser at forsøge at forstå det. Naturligvis kom Nicolaus af Cusa til ideen gennem sine teologiske diskussioner og refleksioner, hvor han tænkte på skabelsens mangfoldighed, mangfoldigheden af alt materielt omkring os og behovet for at lede efter den Ene, som forener denne mangfoldighed. Og han kom til den konklusion, at den Ene, den højere Ene, naturligvis er Gud. Og kun hvis man tænker på ideen om, at mennesket er Guds levende billede,

imago viva Dei; ikke bare Guds billede, imago Dei, men imago viva Dei, Guds levende billede; som, når mennesket forsøger at være sådan, kopierer de mest ædle aspekter af det guddommelige, nemlig kreativiteten for det fælles bedste. Når man tænker alle disse ting igennem, kommer man til den konklusion, at når man først har denne vis creativa i sig, kan man altid begrebsliggøre det højere Ene, det højere niveau, hvor alle modsætningerne går op i en højere enhed. Og det er en metode, når man tænker på Gud på denne måde, denne delvist negative teologi, hvor man ikke ønsker at give Gud et navn, som selv navnet "den Almægtige" eller "den Alvidende", det er allerede begrænsninger, for når man siger noget så konkret om Gud, udelukker man allerede visse ting, og man projicerer sine egne menneskelige synspunkter. Og det er derfor, Nicolaus af Cusa gjorde en stor indsats for at nå frem til en definition af Gud, som ikke var begrænset af menneskelige projektioner.

To andre ekstremt vigtige skrifter er for eksempel De Visione Dei, Om synet af Gud, og De Non Aliud, som er et meget udfordrende skrift! Men hvis du læser disse ting, er det gode, at det forhindrer dig i at knytte dine tanker til et fast objekt. Så at læse Cusa og forsøge at forstå ham er det bedste våben mod aristotelisme, fordi det forhindrer dig i at hægte dig fast på en nem forklaring, og det tvinger sindet til at tænke på dette højere niveau, som er kilden til kreativitet. Enhver komponist af klassisk musik vil straks forklare dig, at det er nødvendigt for at skabe en komposition som for eksempel Beethovens symfonier eller de store dramaer. Fordi du er nødt til at have denne idé om det højere i dit sind, før du overhovedet begynder at spille den første tone eller skrive det første ord i et drama.

Så det er en måde at tænke på. Og jeg er enig i, at det er svært, men jeg er også optimistisk med hensyn til, at man kan overvinde det, og jeg tror, at det, vi har brug for, er en slags råd af de vise, verden over, af mennesker, der er villige til at overveje en sådan måde at tænke på, for at

overvinde de nuværende modsætninger. Og jeg tror, at nogle mennesker allerede viser dette som en kvalitet.

SCHLANGER: Helga, tak for det svar, og fordi du er med os igen i dag, vi er forhåbentlig tilbage i næste uge. Nogen afsluttende ord? Jeg må igen understrege, at folk kan downloade den nye opfordring til handling, "Ikke flere penge til våben i Ukraine! Ingen verdenskrig med Rusland eller Kina!" Er der noget andet, du vil tilføje?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, du bør kontakte os, for vi er i gang med at danne en international fredskoalition, som allerede har tilslutning fra omkring 100 organisationer og enkeltpersoner fra mange dele af verden, og vi forsøger at opbygge den til at blive en stadig stærkere koalition af mennesker, der modsætter sig optrapningen til Tredje Verdenskrig. Og du bør kontakte os, og så vil vi inkludere dig i denne kamp, som er meget vigtig. Så lad være med at sidde på sidelinjen: Bliv aktiv sammen med os!

SCHLANGER: OK, tak Helga, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: På gensyn i næste uge.